

Sygn. akt III RC 395/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2019 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. O.

przeciwko I. F.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego oraz alternatywnie o obniżenie alimentów

I. uchyła z dniem 31 grudnia 2010 roku alimenty zasądzone uprzednio wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 7 października 1997 roku sygnatura akt III Rc 561/97 od K. O. na rzecz córki I. F. nazwisko rodowe O. urodzonej (...);

II. w pozostałym zakresie powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego oddala;

III. oddala powództwo o obniżenie alimentów;

IV. odstąpić od obciążania powoda zwrotem kosztów procesu na rzecz pozwanej.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 sierpnia 2018 r. K. O. wniósł o **uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego** wobec córki I. F. (poprzednie nazwisko O.) orzeczonego wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 7 października 1997 r. w sprawie o sygn. akt III RC 561/97 z **dniami 25 listopada 2011 r.**

W uzasadnieniu pozwu K. O. podał, iż w związku (...) w dniu (...) wydane zostało orzeczenie o zaliczeniu jego do znacznego stopnia niepełnosprawności, z koniecznością korzystania z usług opiekuńczych, co spowodowało, że nie mógł on pracować i wypełniać ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego (k.3-4). Jednocześnie wniósł o zabezpieczenie roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego toczącego się przed Komornikiem Sądowym (...) sygn. akt (...)

W odpowiedzi na pozew, która wpłynęła do Sądu Rejonowego w Pruszkowie w dniu 14 listopada 2018 r., pozwana uznała powództwo w całości i wносиła o zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego (k.32-37).

W dniu 11 grudnia 2018 r. powód złożył pismo procesowe – rozszerzenie powództwa, w którym wniósł o **uchylenie obowiązku alimentacyjnego z dniem 21 września 2007 r.** bądź o **obniżenie obowiązku alimentacyjnego** w okresie od (...) r. do 31 maja 2011 r. z kwoty 300 (trzysta) złotych do kwoty 150 (sto pięćdziesiąt) złotych miesięcznie. (k.59-60).W uzasadnieniu powód podał, że we wskazanym okresie pomiędzy osiągnięciem

pełnoletności, a dniem 31 maja 2011 r. pozwana pracowała, a nadto, że obowiązek alimentacyjny wygasł z datą, kiedy przestał być całkowicie zdolny do pracy, co nastąpiło w dniu (...) r. A także tym, że pozwana uznała powództwo w całości albowiem w piśmie kierowanym do komornika również uznała ustanie obowiązku alimentacyjnego z datą 31 maja 2011 r. i tym samym nie dała podstaw do wytoczenia roszczenia, a pismo komornika z dnia 29 maja 2018 r. nigdy do powoda nie dotarło.

Powód K. O. przed zamknięciem rozprawy popierał powództwo w zmodyfikowanej wersji i wnosił o uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego wobec córki I. F. **z dniem 21 września 2007 r.** bądź o obniżenie alimentów w okresie od 21 września 2007 r. do 31 maja 2011 r. z kwoty 300 (trzysta) złotych do kwoty 150 (sto pięćdziesiąt) złotych miesięcznie (k. 70-71 płyta CD k.72, k.103-104 płyta CD k.105).

Pozwana I. F. uznawała powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego **z dniem 31 maja 2011 r.**, w pozostałej części wnosiła o oddalenie powództwa (k. 70-71 płyta CD k.72, k.103-104 płyta CD k.105).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

I. F. (nazwisko rodowe O.) urodzona dnia (...) jest córką K. O. i B. M.. Alimenty od K. O. na rzecz I. F. zostały ustalone wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 7 października 1997 r. w sprawie III RC 561/97 na kwotę 300 (trzysta) złotych miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r. W dacie orzekania powód nie utrzymywał kontaktu z córką.

K. O. obecnie ma(...)lat i od 2017 roku pozostaje na emeryturze. Do 2007 roku pracował na stanowisku (...). Nie pracował od 2007 roku. Uzyskał orzeczenie ZUS o (...). Posiada stałe orzeczenie o (...) od grudnia 2008 r. wydane (...) r. przez (...).

Ma stwierdzoną (...). Przeszedł (...) w roku (...) oraz (...) w roku (...) i (...). Dwukrotnie przebywał w szpitalu z powodu zaskłabnięcia spowodowanego (...).

K. O. nie otrzymał prawa do renty i od 2008 r. pobierał jedynie zasiłek z pomocy społecznej w wysokości 444 (czteryście czterdzieści cztery) złotych do(...) Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia (...) r. przyznana mu została emerytura w wysokości 1.182,92 zł począwszy od dnia (...) r.

K. O. nie regulował alimentów od 1993 r. i z tego powodu toczyło się wobec niego postępowanie karne. W okresie od marca 1994 r. do maja 2000r. świadczenia alimentacyjne wypłacane były z Funduszu Alimentacyjnego. Wobec powstałego zadłużenia dokonywał spłaty ratalnej do października 2010 r. W dniu (...) r. wystąpił z wnioskiem o umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego ze względu na swoją sytuację zdrowotną i finansową. Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia (...) r. umorzono wobec powoda należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego za okres od marca 1994 r. do maja 2000 r. w kwocie 13.807,17 zł.

Z powodu kolejnych zaległości w regulowaniu alimentów toczyło się wobec niego postępowanie egzekucyjne. Postępowanie to zostało umorzone, ponieważ powód nie pracował, nie przebywał w swoim miejscu zameldowania i nie posiadał mienia ruchomego. Postępowanie egzekucyjne zostało wznowione po uzyskaniu przez K. O. prawa do emerytury. Pierwsze potrącenie z emerytury nastąpiło w lutym 2018 r. Zgodnie z pismem komornika sądowego z dnia (...)r. powód posiadał zadłużenie w kwocie 68.288,65 zł w sprawie sygn. akt (...).

Poprzednio powód mieszkał w mieszkaniu przy ulicy (...) w W., a następnie od czasu zachorowania razem z rodzicami w mieszkaniu w W. przy ulicy (...). W lutym 2018 r. otrzymał mieszkanie komunalnym o pow. 17 m⁽²⁾ przy (...), które wymagało urządzenia, na co zaciągnął pożyczkę w wysokości 35 000 zł. w W.. Nie jest właścicielem żadnej nieruchomości ani rzeczy ruchomych o większej wartości.

K. O. obecnie otrzymuje wyżywienie z opieki społecznej i częściowo pozostaje na utrzymaniu swojego ojca. Na jego koszty utrzymania w głównej mierze składają się wydatki na leki w wysokości ok.400 zł, a ponadto rata kredytu 250 zł, czynsz ok. 350 zł, media 92 zł, środki czystości 200-300 zł, odzież.

K. O. nie ma kontaktu z córką, nie utrzymywał z nią żadnych relacji i nie występował w okresie małoletności córki o regulację kontaktów z nią. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia (...) r. w sprawie o sygn. akt (...) został (...).

I. F. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miała(...)lat i uczęszczała do szkoły podstawowej. Mieszkała z matką i pozostawała na jej wyłącznym utrzymaniu. W dniu (...) r. uzyskała pełnoletność. Uczyła się w tym czasie w szkole średniej ((...)), którą skończyła w 2009 r., a następnie uczęszczała do dwuletniego (...). W drugiej połowie 2010 r. podjęła pracę. Zatrudniona była w tym okresie na 1/2 etatu, ponieważ jeszcze się uczyła. Uzyskiwane środki nie pozwalały na samodzielne utrzymanie się. W tym czasie w drugiej połowie 2010 r. zaszła w ciążę. Po dwóch miesiącach pracy przeszła na zwolnienie lekarskie z powodu ciąży. Pod koniec ciąży przeprowadziła się z przyszłym mężem do mieszkania jego rodziców. Dziecko urodziła w maju 2011 r. Zakończyła edukację (...) roku. W dniu (...) r. zawarła związek małżeński z K. F.. Wg deklaracji PIT za rok 2010 uzyskała dochód roczny netto w wysokości 1075,71 zł.

Obecnie I. F. ma (...) lat. Z zawodu jest (...)i jest zatrudniona na umowę o pracę na czas nieokreślony w firmie (...). Posiada dwoje dzieci i obecnie przebywa na urlopie wychowawczym. Mieszka z mężem i dziećmi w B.. Pobiera świadczenie 500+ od października 2018 r. do września 2019 r. , zasiłek rodzinny w okresie od listopada 2018 r. do października 2019 r. w kwocie 95 zł na córkę i 124 zł na syna i dodatek do zasiłku rodzinnego w okresie od listopada 2018 r. do października 2019 r. w kwocie 400 zł córkę i 100 zł na syna. Posiada kredyt z okresem spłaty od czerwca 2016 r. do maja 2021 r. z ratą miesięczną ok.450 zł oraz spłaca z mężem kredyt na zakup pralki w łącznej kwocie kredytu 2.091,00 zł. Opłaty z tytułu czynszu za mieszkanie wynoszą 545 zł miesięcznie.

Świadczenia alimentacyjne na rzecz I. F. przekazywane były w okresie 2005-2008 przekazem pocztowym w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych, a następnie z funduszu alimentacyjnego do rąk matki pozwanej. Pozwana pismem z dnia (...)r. złożyła wniosek do komornika o umorzenie postępowania egzekucyjnego w zakresie alimentów bieżących i jednocześnie podtrzymała wniosek o egzekucję alimentów zaległych, ponieważ po uzyskaniu pełnoletności nie otrzymywała żadnych świadczeń alimentacyjnych. Wnioskowała o umorzenie postępowania egzekucyjnego w części, w zakresie egzekucji alimentów po dniu 31 maja 2011 r.

Wobec powyższego kwota zadłużenia alimentacyjnego egzekwowanego przez komornika na dzień 13 września 2018 r. wynosiła 35.743,09 zł plus opłaty egzekucyjne. Do dnia 20 grudnia 2018 r. w wyniku egzekucji pobrane zostały następujące kwoty: lipiec 2018 - 1.046,26 zł; sierpień 2018 – 663,05 zł, wrzesień 2018 – 647,91 zł, październik 2018 -663,05 zł, listopad 2018 – 658,00 zł, grudzień 2018 – 663,05 zł.

Matka I. F. od 2006 r. chorowała na chorobę (...). Choroba trwała 8 lat, w wyniku niej matka I. F. zmarła. Po śmierci matki pozwana otrzymała pismo z opieki z prośbą o udzielenie przez nią pomocy ojcu, jednak ta odmówiła.

I. F. nie utrzymywała z powodem kontaktów, gdyż ten się interesował się jej losem. Podjęła mimo to próbę kontaktu po urodzeniu pierwszego dziecka i zaprosiła ojca na swój ślub, ale ten się nie pojawił.

Sąd Rejonowy powyższy stan faktyczny ustalił w oparciu o następujące dowody: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności (k.5, k.61), dokumentacja lekarska (k.6-8, k.51-56), decyzja ZUS (k.9), zaświadczenie komornika (k.10), kopia wyroku zaocznego (k.11), korespondencja z ZUS (k.12-14, k.68), oświadczenie majątkowe (k.15-16v), kopia aktu małżeństwa (k.39), kopia świadectwa ukończenia szkoły (k.40), korespondencja od komornika (k.41-45, k.77, k.85, k.102a), wniosek do (...) (k.57), faktura z apteki (k.63), rozliczenie mediów i faktury za energię (k.64-67), zaświadczenia z zakładu pracy (k.69, k.86), kopia postanowienia sądu (k.87-89), pismo z (...) (k.90), deklaracje PIT (k.91-93), decyzje o zasiłkach (k.94-98), dokumenty potwierdzające wysokość czynszu i kosztów mediów (k.96-97),

kopia harmonogramu spłat kredytu i umowa kredytowa (k.98-100), zeznania świadka W. O. (k.103-104 płyta CD k.105), przesłuchania K. O. i przesłuchania I. F. (k. 70-71 płyta CD k.72, k.103-104 płyta CD k.105).

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Jakkolwiek niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych.

Przesłuchania stron i zeznania świadka były jasne, logiczne nie wykluczały się wzajemnie. Były zgodne w istotnym dla tego postępowania zakresie.

Sąd posiłkował się aktami spraw III RC 561/97 oraz aktami postępowań komorniczych (...) i (...).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może także prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego, m.in. wówczas, gdy uprawniony do alimentacji uzyska zdolność do samodzielnego utrzymania się bądź zobowiązany utraci całkowicie możliwości zarobkowe.

Podstawą powództwa z art. 138 kro może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego alimenty. Dla oceny zasadności roszczenia powoda należało zatem ustalić, czy od daty uprawomocnienia się wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 12 sierpnia 2009 r. nastąpiła taka zmiana stosunków, która uprawniałaby do uchylenia obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej.

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka nie jest ograniczony żadnym terminem, w szczególności dojściem alimentowanego do pełnoletności. Nie jest też związany stopniem wykształcenia w tym sensie, że uprawniony nie traci prawa do alimentowania z chwilą uzyskania określonego podstawowego lub średniego wykształcenia. Jedyną okolicznością, od której uzależnione jest trwanie bądź ustanie tegoż obowiązku jest możliwość samodzielnego utrzymania się dziecka. W szczególności nie traci prawa do alimentowania przez rodziców dziecko, które osiągnęło pełnoletność, jeżeli chce ono kontynuować naukę oraz jego osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie edukacji. Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka ustaje dopiero, gdy dziecko osiągnie samodzielność życiową, co z reguły wiąże się z możliwością podjęcia pracy zarobkowej, przy czym możliwość podjęcia pracy zarobkowej nie może być rozważana w oderwaniu od osobistej i życiowej sytuacji uprawnionego.

Jeśli chodzi o dzieci, które osiągnęły pełnoletność należy brać pod uwagę okoliczność, czy dokładają starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się, czy wykazują chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki.

W tym miejscu również należy zwrócić uwagę na przepis art. 213 § 2 kpc, który mówi, iż Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Pozwana pierwotnie uznała powództwo w zakresie uchylenia alimentów począwszy od dnia 25 listopada 2011 r. Następnie wobec rozszerzenia powództwa uznała powództwo w zakresie uchylenia alimentów począwszy od dnia 31 maja 2011 r. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego pozwana była już w tej ostatniej dacie w nieformalnym związku, mieszkała ze swoim przyszłym mężem i była na jego utrzymaniu.

Wobec powyższego Sąd był związany uznaniem powództwa w tym zakresie. Sąd nie dopatrył się również okoliczności wyłączących możliwość uznania powództwa.

W dalszej więc kolejności powstała konieczność rozpoznania powództwa dotyczącego uchylenia obowiązku alimentacyjnego co do okresu od dnia 21 września 2007 r. do dnia 30 maja 2011 r.

Roszczenie to należało następnie podzielić na dwie części. Pierwsza część co do powództwa o uchylenie obowiązku alimentacyjnego co do okresu od dnia 21 września 2007 r. do dnia 25 kwietnia 2008 r. W tym zakresie należy wskazać, iż powództwo nie było zasadne. Był to okres, w którym pozwana nie była jeszcze pełnoletnia. Pełnoletność uzyskała właśnie z dniem (...) r.

Art. 133 § 1 kro wskazuje, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Pozwana w przedmiotowym okresie uczyła się, nie posiadała własnego majątku. Powództwo w tej części nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

Druga część co do powództwa o uchylenie obowiązku alimentacyjnego co do okresu od dnia 26 kwietnia 2008 r. do dnia 30 maja 2011 r.

Decydująca zatem dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stała się ocena, czy pozwana w okresie będącym przedmiotem zainteresowania osiągnęła zdolność do samodzielnego utrzymania się, czy w sposób prawidłowy dokładała starań celem uzyskania samodzielności. Obowiązek przewidziany w art. 133 § 1 kro kończy się bowiem z chwilą osiągnięcia przez dziecko odpowiedniego stopnia fizycznego i umysłowego rozwoju oraz wykształcenia potrzebnego do usamodzielnienia się i do uzyskania środków utrzymania z własnej pracy i z własnych zarobków.

Art. 133 §3 wskazuje, iż rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się. W przedmiotowym okresie należy stwierdzić, iż pozwana uczyła się, ukończyła szkołę średnią w 2009 r. Następnie kontynuowała naukę w szkole policealnej, przygotowującej ją do wykonywania zawodu. Zdaniem Sądu prawidłowo wykorzystywała swoje możliwości celem dążenia do osiągnięcia samodzielności. Na krótko w drugiej połowie 2010 r. rozpoczęła też pracę na 1/2 etatu. Nie miała możliwości pracy na cały etat z uwagi na kontynuowanie nauki. Uzyskiwane przez nią środki nie pozwalały jeszcze na samodzielne utrzymanie się. Uzyskała jedynie dochód w łącznej wysokości netto 1075,71 zł. W okresie tym zaszła w ciążę i dalej przebywała do porodu na zwolnieniu lekarskim. Jednak pod koniec ciąży zamieszkała ze swoim przyszłym mężem i pozostawała na jego utrzymaniu. Wobec powyższego, pozwana rozpoczęła dorosłe życie, usamodzielniała się, wyprowadziła się z domu rodzinnego jeszcze przed zakończeniem edukacji. Zdaniem Sądu jako datę graniczną tego procesu usamodzielnienia się należało przyjąć koniec 2010 roku. Z tego też powodu powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do uchylenia obowiązku alimentacyjnego z dniem 31 grudnia 2010 r.

W zakresie sytuacji majątkowej i zarobkowej powoda należy wskazać, iż powód od lat lekceważył ciążyący na nim obowiązek alimentacyjny wobec córki. Alimentów nie płacił prawidłowo w okresie, kiedy córka nie była pełnoletnia, jak i po uzyskaniu przez nią pełnoletności. Alimentów nie płacił niezależnie od tego czy w tym czasie był zdrowy i pracował, czy też był chory. Nie utrzymywał kontaktów z córką, nie starał się ich nawiązać, nie występował do sądu o uregulowanie kontaktów. To skutkowało też pozbawieniem do władzy rodzicielskiej. Z dorosłą już córką też nie dążyła do nawiązania normalnych relacji rodzinnych. Z powodu swoich kłopotów zdrowotnych co prawda powód utracił możliwość podjęcia zatrudnienia, lecz uzyskiwał on zasiłek w kwocie 444 zł. W ocenie Sądu jest mało prawdopodobne, aby od roku 2008 do czasu przyznania mu emerytury utrzymywał się jedynie z zasiłku. Powód w okresie od 2008 r. do 2018 r. nie występował z powództwem o uchylenie obowiązku alimentacyjnego ani z powództwem o obniżenie bieżących alimentów. Z tych wszystkich względów Sąd przyjął, iż w przedmiotowym okresie ponoszenie przez powoda alimentów na rzecz swojej córki nie stanowiło dla niego nadmiernego uszczerbku.

Sąd nie dopatrył się okoliczności skutkujących uchynieniem obowiązku alimentacyjnego z wcześniejszą datą niż wskazana w wyroku, w jakim to powództwo zostało uwzględnione. W pozostałym zakresie powództwo o uchynienie obowiązku alimentacyjnego zostało oddalone.

W takiej sytuacji powstała zasadność rozpoznania powództwa K. O. o obniżenie alimentów z kwoty 300 zł miesięcznie do kwoty 150 zł miesięcznie jeśli chodzi o okres od 21 września 2007 r. do 31 maja 2011 r. Należy zaznaczyć, iż alimenty to są środki potrzebne na bieżące utrzymanie. Środki te, o ile nie zostało to orzeczone inaczej, winny być uiszczane regularnie, co miesiąc. W takiej sytuacji uprawniony do alimentów ma całkowite prawo dysponowania przyznanymi na swoją rzecz środkami na własne bieżące utrzymanie. Wobec powyższego powództwo wynikające z art. 138 kro o zmianę wysokości zasądzonych alimentów winno dotyczyć alimentów należnych na przyszłość. Co prawda nie ma przepisu ograniczającego występowania z roszczeniem o obniżenie alimentów dotyczących wcześniejszego okresu niż okres wytoczenia powództwa. Jednak w kontekście tej sprawy, znacznego upływu czasu od okresu, którego dotyczy roszczenie obniżenia alimentów, powództwo w tym zakresie z samej istoty obowiązku alimentacyjnego nie zasługiwało na uwzględnienie. W przedmiotowym okresie pozwana początkowo nawet nie była pełnoletnia. Pozostawała więc na utrzymaniu rodziców. Później kontynuowała naukę, a środki którymi dysponowała nie pozwalały na pokrywanie jej wszystkich potrzeb, chociażby ze względu na sytuację zdrowotną jej matki. W pewnym momencie, mimo kontynuowania nauki, musiała podjąć zatrudnienie. Nie posiadała majątku ani zarobków, które pozwalałyby jej na pokrycie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb.

Powód nie interesował się dotychczas sytuacją pozwanej, nie wykazywał również zainteresowania swoim obowiązkiem alimentacyjnym, a jeśli jego sytuacja majątkowa i zarobkowa w latach 2007-2011 była na tyle zła, iż nie mógł on wtedy regulować na bieżąco swojego obowiązku alimentacyjnego względem córki, to wtedy winien wystąpić do Sądu o zmianę wysokości alimentów bieżących. Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo w zakresie roszczenia o obniżenie alimentów, o czym orzekł w pkt. III.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 101 kpc i 102 kpc. Względem wniosku pozwanej o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, sąd uznał, że aktualna sytuacja zdrowotna i majątkowa powoda jest na tyle trudna, że postanowił odstąpić od obciążania powoda zwrotem kosztów procesu na rzecz pozwanej. Na to rozstrzygnięcie miał też wpływ przebieg postępowania egzekucyjnego w zakresie egzekucji alimentów, w kontekście wniosku pozwanej o częściowe umorzenie egzekucji i na podstawie art. 102 kpc postanowił jak w pkt. IV wyroku.